

Fampianaran'ny Fiangonana

25 ôktôbra 2016

NY FIANGONAN' I
JESOA KRISTY
HO AN' NY OLOMASIN' NY
ANDRO FARANY

Avy ao amin'ny mormonandgay.lds.org.

Tia ny zanany rehetra Andriamanitra

Tsy misy zavatra maneho feno kokoa ny halalina sy ny halehiben'ny fitiavan'Andriamanitra mihoatra ny fahavononany hanao sorona ny Zanakalahiny mba hahafahantsika zanany mandresy ny fahafatesana sy mahazo ny fiainana mandrakizay. “Fa toy izao no nitiavan'Andriamanitra izao tontolo izao: nomeny ny Zanany Lahitokana, mba tsy ho very izay rehetra mino Azy, fa hanana fiainana mandrakizay” (Jaona 3:16). Tsy misy zavatra maneho amin'ny fomba tsara kokoa ny fitiavan'i Jesoa Kristy mihoatra ny fahavononany hanolotra ny ainy mba hanao sorona fanavotana noho ny fahotan'ny olombelona, hanonitra ny fijaliana sy ny tsy rariny rehetra, ary hamaha ny famatoran'ny fahafatesana ho an'ny rehetra (jereo ny Almà 7:11–13). “Tsy misy manana fitiavana lehibe noho izao, dia ny manolotra ny ainy hamonjy ny sakaizany” (Jaona 15:13).

Namariparitra ny fitiavan'Andriamanitra tao anatin'ny lahateny iray tamin'ny fihaonamben'ny Fiangonana maneran-tany tamin'ny 2009 ny Filoha Dieter F. Uchtdorf:

“Tsy mijery ny endrika ivelany Andriamanitra. Mino aho fa tsy raharahiany na dia kely akory aza na mipetraka any amin'ny lapabe isika na any amin'ny trano bongo, na tsara tarehy isika na ratsy tarehy, na olo-malaza isika na hadinon'ny olona ny fisiansika. Na dia tsy tanteraka aza isika dia tia antsika amin'ny fitiavana feno tanteraka Andriamanitra. Na dia tsy lavorary aza isika dia tiany amin'ny fomba lavorary. Na dia mahatsiaro ho very sy tsy misy mpitarika aza isika dia manemitra antsika tanteraka ny fitiavan'Andriamanitra.

“Tia antsika Izy satria feno fitiavana tsy manam-petra izay masina sy madio ary tsy hay faritana. Manan-danja eo anatrehan'Andriamanitra isika, tsy noho ireo fahaizantsika fa amin'ny maha-zanany antsika. Tia ny tsirairay amintsika Izy” (“Ny fitiavan'Andriamanitra,” fihaonamben'ny Fiangonana ôkt. 2009).

Tia antsika rehetra Andriamanitra. Tia ireo izay any amin'ny antokom-pinoana hafa sy ireo tsy mino na inona na inona Izy. Tia ireo izay mijaly Izy. Tiany amin'ny fomba mitovy ny manan-karena sy ny mahantra. Tia ny olona avy amin'ny firazanana sy ny kolontsaina rehetra Izy, ny manambady na ny tokan-tena, ary ireo izay mahatsapa fifanintonana eo amin'ny samy lahy na ny samy vavy, na mihevitra ny tenany ho lehilahy tia lehilahy, na vehivavy tia vehivavy, na sady tia lehilahy no tia vehivavy. Ary manantena antsika hanaraka ny ohatra asehony Andriamanitra.

Didiana isika ny hitia an'Andriamanitra sy hifankatia.

“Tiava an'i Jehovah Andriamanitrao amin'ny fonao rehetra sy ny fanahinao rehetra ary ny sainao rehetra. Izany no didy lehibe sady voalohany. Ary ny faharoa, izay tahaka azy ihany, dia izao: Tiava ny namanao tahaka ny tenanao” (Matio 22:37–39).

“Izao no didiko, dia ny mba hifankatiavanareo tahaka ny nitiavako anareo” (Jaona 15:12).

Maneho ny fitiavantsika an’Andriamanitra isika amin’ny alalan’ny fitandremana ny didiny (jereo ny Jaona 14:15) sy amin’ny alalan’ny fifankatiavantsika (jereo ny Jaona 13:34). Raha manana havana na namana ianao ka mahatsapa fifanintonana eo amin’ny samy lahy na ny samy vavy, na mihevitra ny tenany ho lehilahy tia lehilahy na vehivavy tia vehivavy dia tiavo izy ireo. Hoy ny Filoha Henry B. Eyring:

“Raha te hijanona ho akaikin’ny olona izay tena tianao ianao, nefa tsy manana fifandraisana akaiky aminy dia fantatrao ny fomba hanaovana izany. Hahita fomba hiresahana amin’izy ireo ianao, hihaino azy ireo ianao ary hahita hevitra mba hanaovana zavatra miaraka amin’izy ireo. Arakaraka ny nisian’izany rehetra izany no nahatonga izany haharitra sy hahalalim-paka ny fifankatiavana misy eo aminareo. Raha betsaka ny fotoana tsy nifampiresahana, tsy nifampihainoana ary tsy nifanaovana zavatra dia hihena ilay fifankatiavana. Andriamanitra dia tonga lafatra sy mahavita ny zava-drehetra fa izaho sy ianao kosa dia mety maty. Raintsika anefa Izy, tia antsika Izy ary manome fahafahana mitovy ho antsika mba hanakaiky bebe kokoa Azy tahaka ny mety hataon’ny namana be fitiavana iray. Ary hanao izany amin’ny alalan’ireo fomba ireo ihany ianao: ny firesahana, ny fihainoana, ary ny fanaovana zavatra” (“To Draw Closer to God,” fihaonamben’ny Fiangonana apr. 1991).

Maneho ny fitiavanareo an’ Andriamanitra ianareo amin’ny alalan’ny fifankatiavana sy ny fifanompoana. “Ary indro, lazaiko aminareo ireo zavatra ireo mba hahazoanareo mianatra fahendrena, mba hahazoanareo mianatra fa rehefa eo amin’ ny fanompoana ny mpiara-belona aminareo ianareo, dia tsy manao afa-tsy ny fanompoana an’ Andriamanitrareo ianareo” (Môsià 2:17).

Inona no dikan’ny hoe mifankatia? Ny olona tia dia tia mikarakara. Ny olona tia dia mihaino. Ny olona tia dia tsy manavakavaka. Ny olona tia dia manazava ny saina amam-panahy. Ny fitiavana no ivon’ny maha-olombelona antsika, satria zanak’Andriamanitra isika, ary “Andriamanitra dia fitiavana” (1 Jaona 4:8). Nandritra ilay Fanasana farany dia namerimberina ny Mpamonjy hoe: “Izany no ahafantaran’ny olona rehetra fa mpianatro hianareo, raha mifankatia” (Jaona 13:35).

Ny didy mba hifankatia dia tsy manavaka ireo izay tsy mahita izao tontolo izao amin’ny fomba ahitantsika izany. Nanazava ny Loholona Dallin H. Oaks hoe:

“Eo amin’ny fifandraisana maro sy ny toe-javatra maro tokoa eo amin’ny fiainana dia tsy maintsy miara-miaina amin’olona tsy mitovy amintsika isika. Raha mihatra aman’aina dia tsy tokony ho lavina na hafoy ny lafiny avy aty amintsika amin’ireo tsy fitoviana ireo, saingy amin’ny maha-mpanaradia an’i Kristy antsika dia tokony hiaraka hiaina amim-pahatoniana amin’ny hafa izay tsy mitovy soatoavina amintsika isika na izay tsy manaiky ireo fampianarana izay ifotoran’izany. Ilay drafitry ny famonjena an’ny Ray, izay fantatsika avy amin’ny fanambarana ara-paminaniana, dia mametraka antsika ao anatin’ny toe-javatra iainana eto an-tany izay natao hitandremantsika ny didiny. Tafiditra ao anatin’izany ny mitia ireo mpiara-belona izay hafa kolontsaina sy finoana toy ny nitiavany antsika. Araka ny nampianarin’ny mpaminany iray ao amin’ny Bokin’i Môrmôna, dia tsy maintsy mibosesika mandroso isika, ka manana ‘fitiavana an’Andriamanitra sy ny olon-drehetra’ (2 Nefia 31:20)” (“Fitiavana ny hafa sy fiainana ao anatin’ny fahasamihafana,” fihaonamben’ny Fiangonana ôkt. 2014).

Ny fitiavan’Andriamanitra dia tsy manafa-tsiny ny fahotana—“Fa izaho Tompo dia tsy afaka hijery ny fahotana amin’ny hamoram-po faran’izay bitika indrindra. Na izany aza anefa, izay mibebaka sy mankatò ny didin’ny Tompo dia havela heloka” (F&F 1:31–32). Tahaka izany ihany, isika dia tsy tokony hanimba ny fiainantsika sy ny fiarovantsika ny didin’ Andriamanitra, fa mba hakana tahaka tanteraka ny fitiavan’Andriamanitra dia tsy maintsy mifankatia amin-kitsim-po sy feno tanteraka ihany koa isika mba tsy hisy olona hahatsapa ho tavela na irery na tsy manan-kantenaina.

Manana fahatakarana tonga lafatra ny zava-tsarotra rehetra lalovantsika ny Mpamonjy

“Fa ankehitriny isika mizaha ao amin’ny fitaratra ka tsy mahita marina; fa rahatrizay dia mifanatrika; ankehitriny sombintsombiny no fantatro; fa rahatrizay dia ho fantatro tsara toy izay nahafantarana ahy” (1 Korintiana 13:12).

Noho isika mety maty dia voafetra ny fahatakarantsika. Afaka manambara miaraka amin’i Nefia isika fa “fanta[tsika] fa tia ireo zanany Izy; na dia eo aza izany, dia tsy fanta[tsika] ny hevitra ny zava-drehetra” (1 Nefia 11:17).

Rehefa mikatsaka valinteny sy fitarihana ho an’ny fiainantsika manokana isika dia afaka matoky an’Andriamanitra sy ny hery mitoetra ao anatin’ny sorona manavotr’i Jesoa Kristy. Rehefa nitondra teo Aminy ny fahotan’izao tontolo izao i Jesoa Kristy dia niaritra ny fanaintainana sy ny fahoriana rehetra izay mety hihatra amin’ny olombelona rehetra ihany koa Izy:

“Ary handeha Izy, hiaritra fanaintainana sy fahoriana ary fakam-panahy isan-karazany; ary izany dia ny mba hahatanteraka ny teny izay milaza fa hitondra eo Aminy ny fanaintainana sy ny aretin’ny olony Izy” (Almà 7:11).

Ny fahatsapana fifanintonana eo amin’ny samy lahy na ny samy vavy dia tsy fahotana ary afaka misafidy izay ho fihetsitsika manoloana izany isika

Tsy manana hevitra ijoroana mikasika ny antony mahatonga ny fifanintonana eo amin’ny samy lahy na ny samy vavy ny Fiangonana. Tamin’ny 2006 dia nilaza ny Loholona Dallin H. Oaks hoe:

“Ny Fiangonana dia tsy manana hevitra ijoroana mikasika ny antony nahatonga ny fiantombohan’ny fahatsapan-javatra na fironana toy izany, anisan’izany ireo izay mikasika ny fifanintonana eo amin’ny samy mitovy fananahana” (fakana am-bavany tamin’ny 2006 niarahana tamin’ny Loholona Dallin H. Oaks sy ny Loholona Lance B. Wickman: “Same-Gender Attraction”).

Ny fahatsapana fifanintonana eo amin’ny samy lahy na ny samy vavy dia tsy fahotana. Nilaza ny Loholona M. Russell Ballard hoe:

“Tianay hazavaina tsara fa: Ny Fiangonan’i Jesoa Kristy ho an’ny Olomasin’ny Andro Farany dia manaiky fa ‘ny fahatsapana fifanintonana eo amin’ny samy lahy na ny samy vavy dia zava-misy sarotra takarina ho an’ny olona maro. Ilay fifanintonana manokana dia tsy fahotana, fa ny fanaovana fihetsika mifanaraka amin’izany dia fahotana. Na dia tsy safidin’ny olona aza ny handairan’ny fifanintonana toy izany dia afaka misafidy ny fomba hiatrehany izany fifanintonana izany izy. Manolo-tanana ny zanak’ Andriamanitra rehetra amim-pitiavana sy amim-pahatakarana ny Fiangonana, anisan’izany [ireo izay mahatsapa fifanintonana eo amin’ny samy lahy na ny samy vavy]” (“The Lord Needs You Now!” Ensign, sept. 2015, 29).

Raha toa ny fahatsapana fifanintonana eo amin’ny samy lahy na ny samy vavy ka tsy fahotana, dia mety ho olana saro-bahana kosa izany. Raha toa ny olona iray ka tsy nisafidy ny hanana ireo fahatsapana ireo dia afaka manolo-tena ny hitandrina ny didin’ Andriamanitra kosa izy. Ny ray aman-drenin’ny zaza iray izay mahatsapa fifanintonana eo amin’ny samy lahy na ny samy vavy, na mihevitra ny tenany ho lehilahy tia lehilahy na vehivavy tia vehivavy dia tokony hisafidy ny hitia sy handray tsara izany zaza izany. Noho isika mandrafitra ny fiarahamonin’ny mpikamban’ny Fiangonana rehefa mitambatra dia tokony hisafidy ny hamorona fiarahamonina tia mandray olona isika.

“Ary manainga ny rehetra Izy hanatona Azy sy hanana anjara amin’ny hatsaram-pony; ary tsy mandà izay manatona Azy Izy, . . . ho an’ Andriamanitra dia mitovy ny rehetra” (2 Nefia 26:33).

Afaka mandray anjara feno ao amin’ny Fiangonana ny olona miaina ny lalàn’ Andriamanitra

“Hitako marina tokoa izao fa tsy mizaha tavan’olona Andriamanitra” (Asan’ny Apostoly 10:34).

Mampanantena Andriamanitra fa raha mankatò ny lalàny isika dia hanana fifaliana mandrakizay, ary Izy dia mitana mandrakariva ny fampanantenana nataony. Mazava tsara fa ny olona mahatsapa fifanintonana eo amin'ny samy lahy na ny samy vavy, na mihevitra ny tenany ho lehilahy tia lehilahy na vehivavy tia vehivavy dia afaka mampanantena sy mitana ny fampanantenana ataony amin' Andriamanitra. Afaka mandeha ao amin'ny fahazavany izy ireo. Afaka mandray anjara feno ao amin'ny Fiangonana izy ireo.

“Raha toa ny mpikambana ka mahatsapa fifanintonana eo amin'ny samy lahy na ny samy vavy, kanefa tsy mirotsaka amin'ny fitondrantena mirona amin'ny fifankatiavan'ny samy lahy na ny samy vavy, na toy ny ahoana izany na toy ny ahoana, dia tokony hanampy sy hamporisika azy ireo amin'ny fanapahan-keviny hiaina ny lalàn'ny fahadiovam-pitondrantena sy hifehy ireo eritreritra ratsy ireo mpitarika. Ireo mpikambana ireo dia azo omena antso ao am-piangonana. Raha mendrika amin'ireo zavatra hafa rehetra izy ireo dia afaka mihazona ihany koa ny fahazoan-dalana hidirana ny tempoly sy mandray ireo ôrdônansin'ny tempoly” (*Boky torolalana 2: Fitantanana ny Fiangonana*, 21.4.6).

Hoy ny Filoha Gordon B. Hinckley hoe:

“Tiantsika izy ireo amin'ny maha-zanakalahy sy zanakavavin' Andriamanitra azy ireo. Mety manana karazana fironana sasantsany izay mahery vaika sy mety ho sarotra fehezina izy ireo. Ny ankamaroan'ny olona dia manana karazana fironana iray na anankiray hafa amin'ny fotoana samihafa. Rehefa tsy manao fihetsika manaraka izany fironana izany izy ireo dia afaka ny handroso toy ireo mpikambana hafa rehetra ao amin'ny Fiangonana. Raha mandika ny lalàn'ny fahadiovam-pitondrantena sy ireo fenitra ara-pitondrantenan'ny Fiangonana izy ireo dia iharan'ny fitsipi-pifehezan'ny Fiangonana tsy misy hafa amin'ireo olon-kafa” (“What Are People Asking about Us?” Fihaonamben'ny Fiangonana ôkt. 1998).

Na inona na inona toe-java-misy iainan'ny olona iray dia afaka mandray anjara amin'ny asan'ny Tompo izy amin'izao fotoana izao ary afaka manantena fa ny fahatokiany dia hitondra ireo fitahiana, eto an-tany sy aorian'izao fiainana izao, izay nampanantenain'Andriamanitra an'izay mahatoky toy izany koa. Hoy ny Loholona D. Todd Christofferson hoe:

“Manana fanomezam-pahasoavana ny tsirairay, manana talenta ny tsirairay ary afaka mitondra anjara biriky ao amin'ilay drafitra masina navelatra isaky ny taranaka tsirairay. Zavatra tsara maro sy zavatra tena ilaina maro—ary indraindray aza ny zavatra rehetra ilaina amin'izao fotoana izao—no azo tanterahina ao anatin'ny toe-javatra izay tsy tonga lafatra. Maro dia maro aminareo no manao izay tsara indrindra vitanareo. Ary rehefa mijoro hiaro ny drafitr' Andriamanitra mba hampisandratra ny zanany ianareo izay mizaka ireo enta-mavesatra lehibe indrindra eto amin'ny fiainana an-tany, dia vonona ny hiara-dia isika rehetra. Mijoro ho vavolombelona amim-pahatokiana isika fa efa noraisin'ny Sorompanavotan'i Jesoa Kristy an-tanana mialoha ary, amin'ny farany, honerany daholo ny fihafiana sy ny famoizan-javatra rehetra nozakain'ireo izay mitodika any Aminy. Tsy misy na iza na iza voafidy mialoha mba hahazo kely kokoa noho ny zavatra rehetra omen'ny Ray ny zanany” (“Nahoana no ilaina ny manambady sy manorina fianakaviana,” fihaonamben'ny Fiangonana apr. 2015).

Mihatra amin'ireo zanak' Andriamanitra rehetra ny lalàn'ny fahadiovam-pitondrantena

Ampahany tena manan-danja ao amin'ny drafitr'Andriamanitra ho an'ny fahasambarantsika ny fahadiovana ara-pitondrantena. Nanambara ny Fiadidiana Voalohany sy Kôlejin'ny Apôstôly Roambinifolo hoe:

“Ny didy voalohany izay nomen' Andriamanitra an'i Adama sy i Eva dia momba izay mety haha-ray aman-dreny azy amin'ny maha-mpivady azy. Ambaranay fa ny didin'Andriamanitra ho an'ny zanany mba hitombo ka hameno ny tany dia mbola manan-kery. Ambaranay ihany koa fa Andriamanitra dia nandidy fa ny lehilahy sy ny vehivavy nivady ara-dalàna ihany no tokony hampiasa ny fahefana masin'ny fananahana” (“Ny Fianakaviana: Fanambarana ho an'Izao Tontolo Izao”).

Ny firaisana ara-nofa eo amin'ny lehilahy iray sy ny vehivavy iray tsy mpivady, na eo amin'ny olona samy lahy na samy vavy, dia fahotana ary mandika ny iray amin'ireo lalàn'ny Raintsika any An-danitra izay manan-danja indrindra ary manakana ny fivoarantsika mandrakizay.

“Ny lalàn'ny fahadiovam-pitondrantenan'ny Tompo dia ny tsy fanaovana firaisana ara-nofa ivelan'ny fanambadiana ara-dalàna sy ny fijanonana ho mahatoky amin'ny vady ao anatin'ny fanambadiana. Tsy mety ny fanaovana firaisana ara-nofa raha tsy eo amin'ny lehilahy iray sy ny vehivavy iray nivady ara-dalàna ihany. Ny fijangajangana, na ny fanaovana firaisana alohan'ny fanambadiana, na ny fiarahan'ny samy lahy na samy vavy, ary ireo fomba amam-panao rehetra izay tsy masina, na tsy ara-boajanahary, na tsy madio dia fahotana” (*Boky torolalana 2: Fitantanana ny Fiangonana, 21.4.5*).

Ny olona izay mandika ny lalàn'ny fahadiovam-pitondrantena dia azo ampihavanina amin'Andriamanitra amin'ny alalan'ny fibebahana na inona inona fironany ara-nofa.

“Ianao dia tsy hanitsakitsa-bady; ary izay manitsakitsa-bady ka tsy mibebaka dia horoahina hiala. Nefa izay efa nanitsakitsa-bady ka mibebaka amin' ny fony manontolo, ary mahafofy izany ka tsy manao izany intsony, dia havelanao heloka” (*Fotopampianarana sy Fanekempihavanana 42:24–25*).